FIYATI:
(5 Turgut = 50 TL.)
Pazar günleri çıkar
SAYI: 634

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

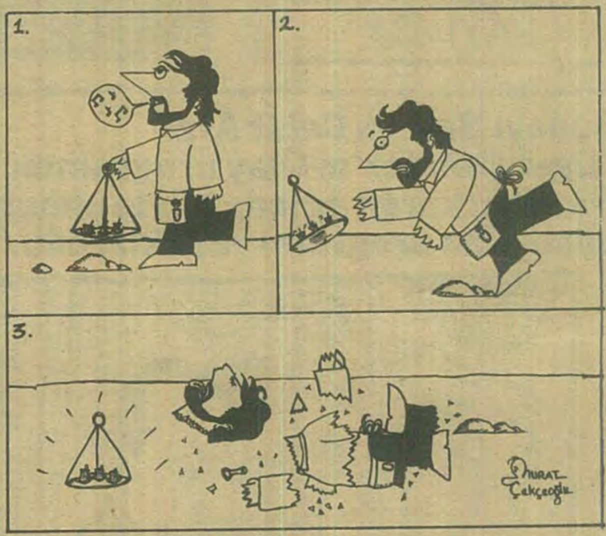

MURAT ÇEKÇEOĞLU (Şarköy)

Tiplerinizi, üçgenlere, dörtgenlere uydurarak çizginize özellik kazandıramazsınız. Geometrik stilizasyondan önce sağlam bir desene sahip olmalısınız.. Her istediğinizi çizebilecek, her kompozisyonu tasarlayabilecek güce eriştikten sonra stil denemeleriniz başarılı olabilir. Ama, şimdilik çizdiğiniz adam düşemez... Çay bardaklarıyla tepsiyi de adamı çizdiğiniz anlayışla çizmek gerektiği aklınıza gelmez. Eller konserve açacağı gibi olur... Çizginizi çok zorlamadan sade bir desenle çizmeye çalışın.

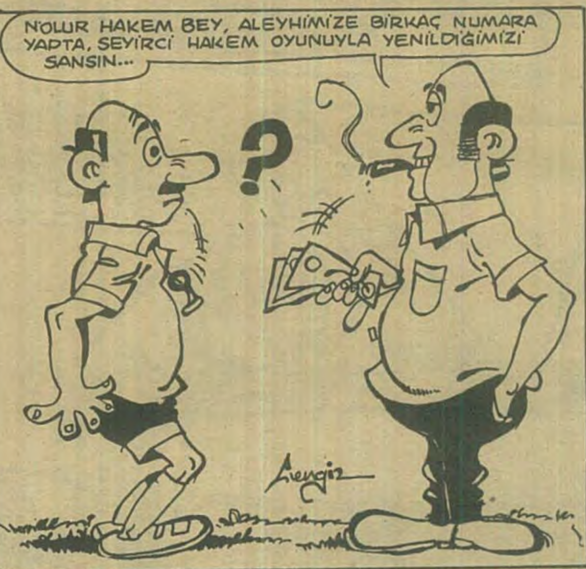

CENGİZ UÇ (Konya)

O kadar çok emek verip, o kadar çok karikatür göndermişsiniz ki bana da yayınlamak düştü... Ama, açık söyleyeyim içim pek rahat değil.. Resim becerinizi Fransız çocuk dergilerindeki tiplere aktarmışsınız.. Yol yakınken hemen vazgeçin... Araya, sora kendi kendinize bir karikatür çizgisi geliştirmeye bakın... Çok büyük kartonlar yerine iyi cins dosya kağıtlarına çizin.. Daha ucuz ve kolay olur... Şaşıran insanların burun ya da kafa diplerine soru ve ünlem gibi işaretler çizmeyin... Çok eski bir anlatım biçimidir... Şaşırma ifadesini pekala çizmişsiniz artık soru işaretine gerek kalmamış...

Bir de daha güzel espriler bulabilmek için kendimi nasıl geliştirmeliyim acaba diye sık sık düşünün... Çizginizin kısa zamanda gelişeceğine inanıyorum...

TAN CEMAL GENÇ (İzmir)

Gırgır'la başlayan ve insanın içine fenalık verecek kadar yayılan şu "Moda çizgisinin" dışına çıkmaya bakın bir an önce... Minibüs ve ayakkabıların ilişkisi kompozisyon içinde bağlantısız görünüyor.

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Altan Günalp "Üniversite öğrencileri harç paralarını ne yapar eder, bulurlar" dedi...

Yeni bütçeye yeni kaynaklar için öneriler

Yeni bütçeyi denkleştirmek için kıvranıp duran hükümete, bütçe açığını kapatabilmesi için yeni kaynaklar öneriyoruz. İşte; bu kaynaklardan birkaçı;

- İlkokullarda paralı eğitim ve bit başına 1200 lira katma değer vergisi.
- Saksılardaki topraklar için toprak bastı parası.. 2000-3000 lira arası.. (Saksının büyüklüğüne ve içindeki solucan sayısına göre belirlenecek)
- Boğaz köprüsüne bakanlardan 5 bin Lira 6 ile 9 arasında bakanlardan 7 bin lira..
- Balkanlar üzerinden gelen her soğukhava kütlesi için 3200 lira.
- Evdeki terlikler için lüks vergisi 1600 lira. Ayrıca ayakkabı bağlarının santimetresi başına katma değer vergisi 7000 lira.

● Asgari ücretin 16 bin lira olduğu ülkemizde bir at 14 milyon'a satıldı.

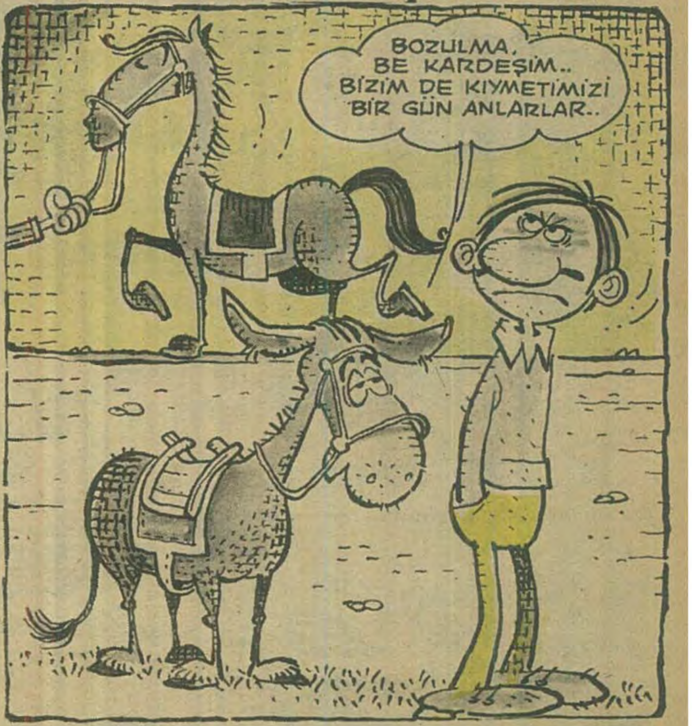

● ANAP'ta 4 eğilimin 2'si çekişiyor...

GURBETÇİ BABANIN DRAMI!

Saçını uzatan oğlunu dövdü ve bir yuva dağıldı

Almanya'da işçi olarak çalışan Ali Osman Kalın (45) saçını uzattığı için sinirlenerek oğlu Müfit'i dövdü.

Komşularının gurbetçi babayı şikayet etmesinden sonra Müfit, yuvasından koparılarak Haym' denilen pansiyonlara yerleştirildi.

Olayla ilgili konuşan dertli baba "Müfit'i kaç kere uyardım "Oğlum kendini toparla bizim geleneklerimizde böyle karı gibi saç uzatmak yoktur" dedim. Ama o beni dinlemeyince biraz kulağını çekip Osmanlı işi bir kaç tokat attım. Sonra oğlumu, aslanımı benden ayırdılar.. Kahroldum" dedi.

En üstte bahtsız baba Ali Osman Kalın Yukarıda ise Türk adet ve geleneklerine uymayan asi oğlu Müfit görülüyor..

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

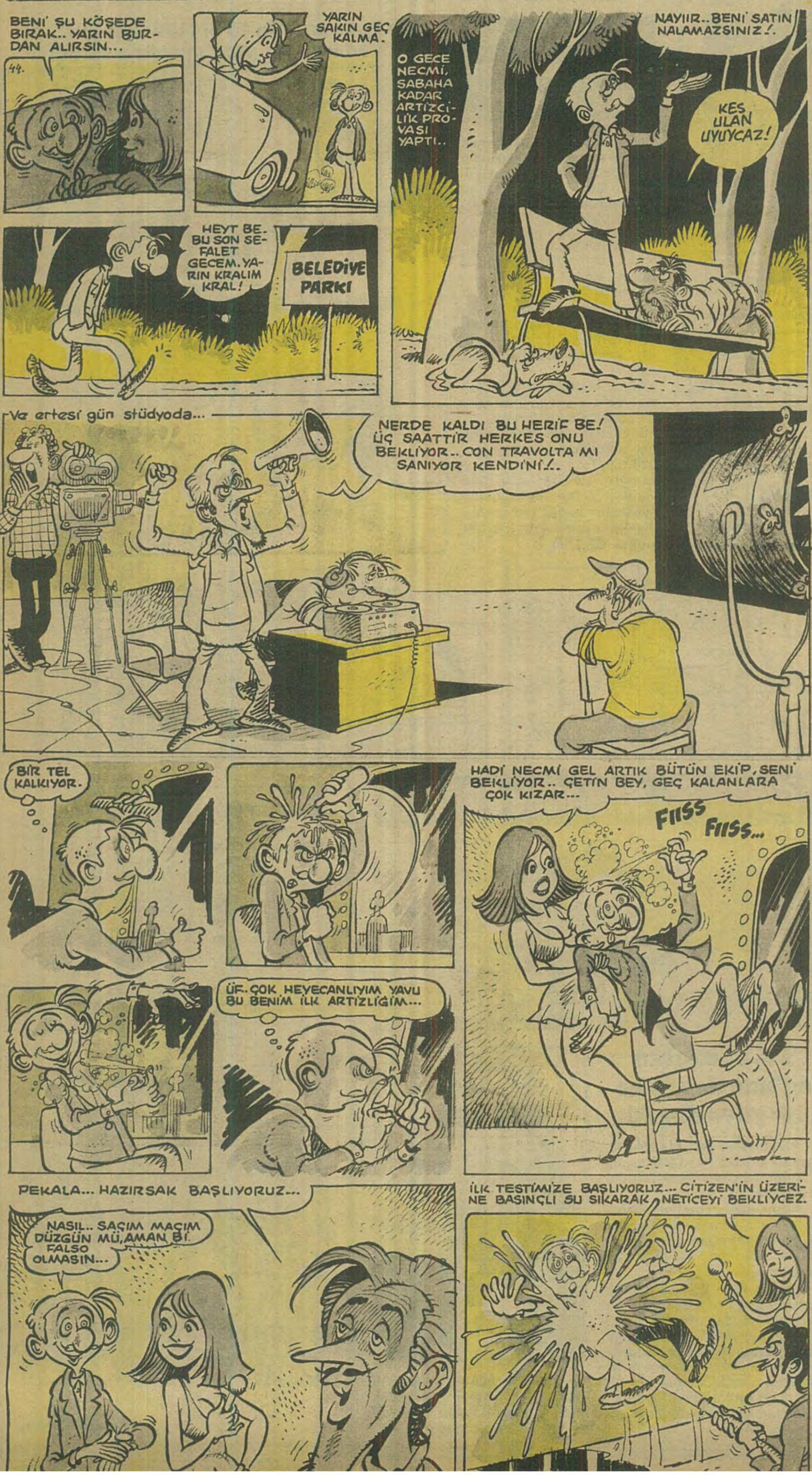

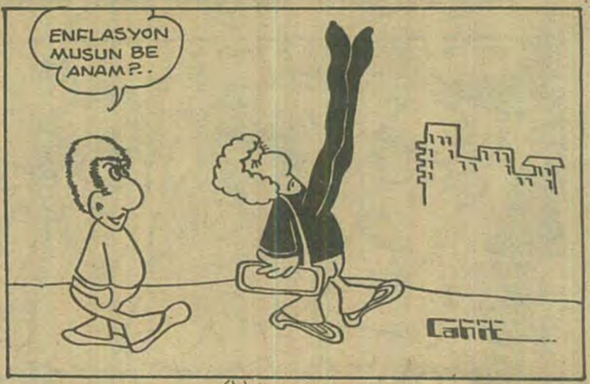

CAHİT SARI ve NECMETTİN ÇANAK (Kahramanmaraş)

Evet tahmin ettiğiniz gibi, ayda birkaç kez karikatürlerinizi elden geçiriyorum... Mektubunuzda "Acep bu adamların derdi ne?.. Bu kadar karikatür gönderdiklerine göre niyetleri ciddi galiba..." gibisinden düşündüğünüz oldu mu diye soruyorsunuz.. Hayır, böylesine bir düşünce aklımın kenarından bile geçmedi... Niyetinizin ciddi olduğu, aşk ve şevkle çizmeye sıvandığınız o kadar belli ki... "Robot gibi oldum... Gönder gönder ses-seda yok. Ağlayasım geliyor" demekte epeyce haklısınız... Vallahi benim de ağlayasım geliyor... Binlerce dosya karşımdaki dolaptan mahzun kıvrımlarla bana bakıyor... Çoğunun üstleri "Tekrar bak" "Çok emek" "Özel cevap yaz", "Haftaya yayınla" gibi kendimce notlar düşmüşüm... Ve aradan üç yıl geçmiş, o "Yayınlayacağım hafta" bir türlü gelememiş... Her hafta yeni karikatürler bastırmış...

Bunları yalnız sizin için değil, çizmeye emek ve gönül veren binlerce kişi için yazıyorum...

Size öğüdüm, aklınıza düşen her espriyi hemen çizip göndermek yerine ilk elemeyi kendiniz yapın... Çizilen karikatürlerin yayınlanması çok güzeldir... Ama, insanın kendi kendine inatla çalışıp geliştiğini farketmesi de çok güzeldir... Çok güzel bir karikatürün de yayınlanmaması çok zordur... Karikatürünüzün Gırgır'da çıkmasını tek ölçü olarak kabul etmeyin. Önce güzel ve anlamlı bir uğraşa emek vermenin keyfini çıkarın... Sonra boş bir kağıdı zeka ile, beceri ile doldurmanın sevincini çevrenizle paylaşın... Bu sözleri "Teselli nasihatı" olarak söylüyorsam namerdim... Böylesine insanca sevinçlere inandığım için söylüyorum...

Bu konuya ilerde bir başka arkadaşa cevap yazarken ister istemez tekrar döneceğiz. Romanın dibini de o zaman yazarım...

Çizgi eksiklerini ve yanlışlarını şimdilik bir yana bırakalım... Karikatürlerinizin en önemli yayınlanmama nedeni esprilerinin iyi olmayışı ve benim de daha iyilerini beklememdi... Ama madem ki sizde takat kalmadı... Ben de esprilerini pek tutmadığım iki karikatürünüzü yayınlıyorum... Biri, basit bir söz benzetmesine bağlanmış, diğeri ise ne anlattığı belirsiz bir karikatür... Kitapların önündeki adam kim?.. Kitapları okumadığı için mi kafası örümcek tutmuş (...ki örümcekli kafa karikatürlerinin yüzlercesi yapıldı...) Bence her gün yirmi espri bulun... 19 tanesini beğenmeyip atın... Son kalan 10 tanesinden de ikisini çizip gönderin.

DUYURU

Yüksel Çetin 1-15 Kasım tarihleri arasında Taksim Sanat Galerisi'nde Kitap Kapakları İllüstrasyonları sergisi açı-

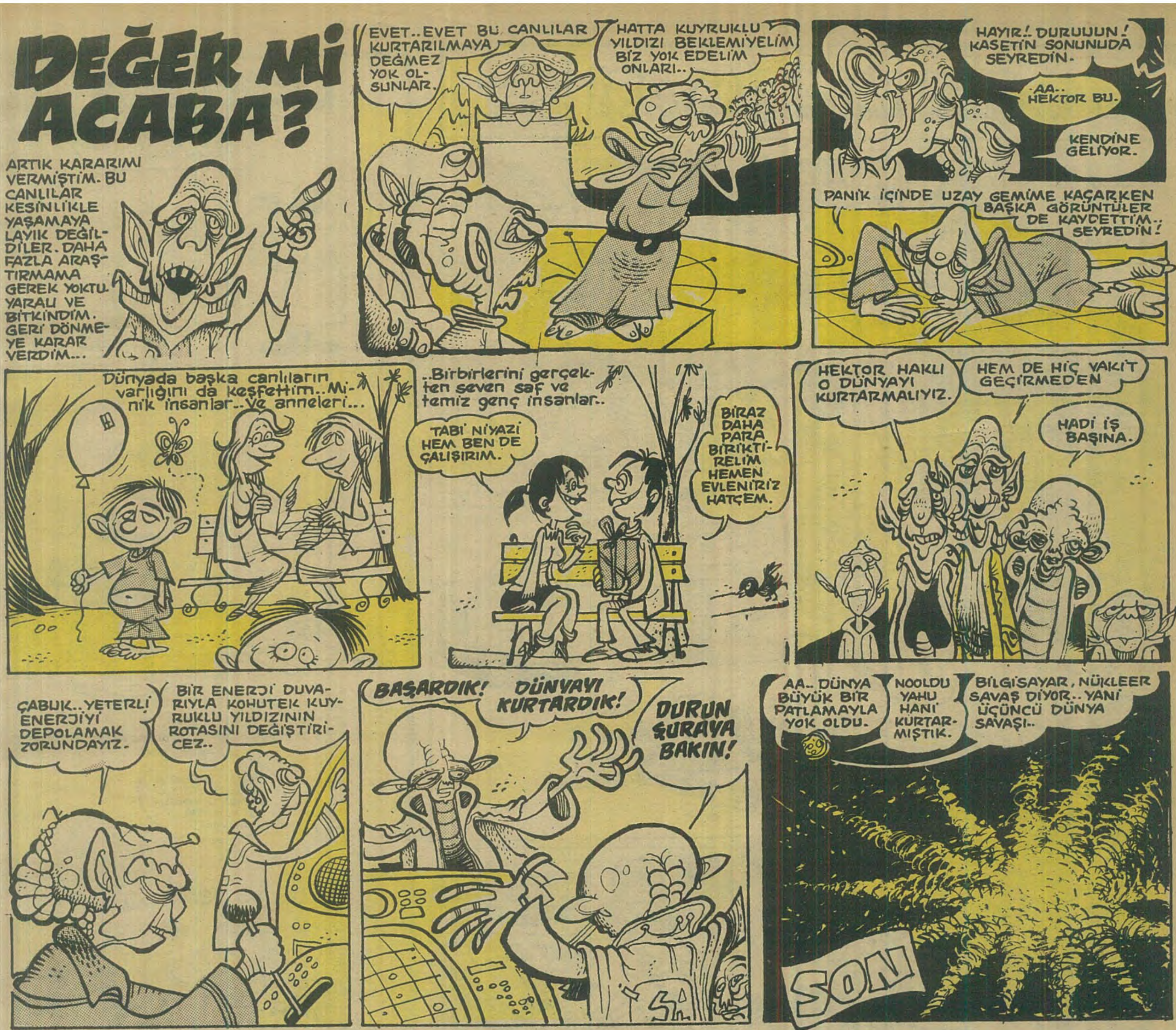

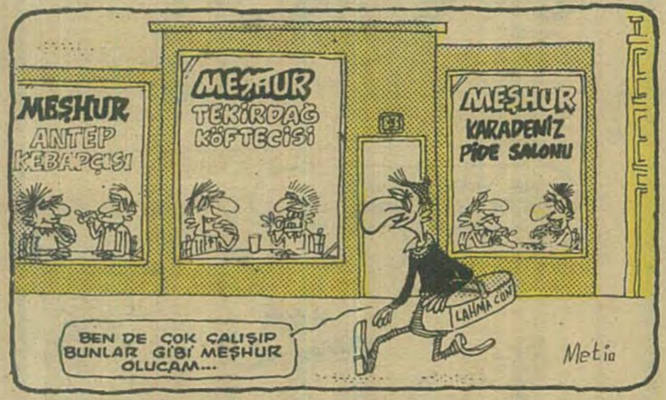

AZİZ NESİN

Son öykülerini Gırgır okurları için yazdı

HAFTAYA GIRGIR'DA

Koç ve Sabancı'ya "Fahri Doktorluk" ünvanının neden verildiği anlaşıldı...

Doğramacı konuyla ilgili olarak "Onları Fahri doktor yaptık ama iş bu kadarla bitmiycek.. Hemen birisini Erciyes Üniversitesine birisini de Uludağ Üniversitesine öğretim üyesi olarak atıycam.. Naapalım bu hoca sıkıntısında kimine doçentlik kimine doktorluk ünvanı verip üniversitelere dağıtıyoruz başka çaresi kalmadı" dedi.

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

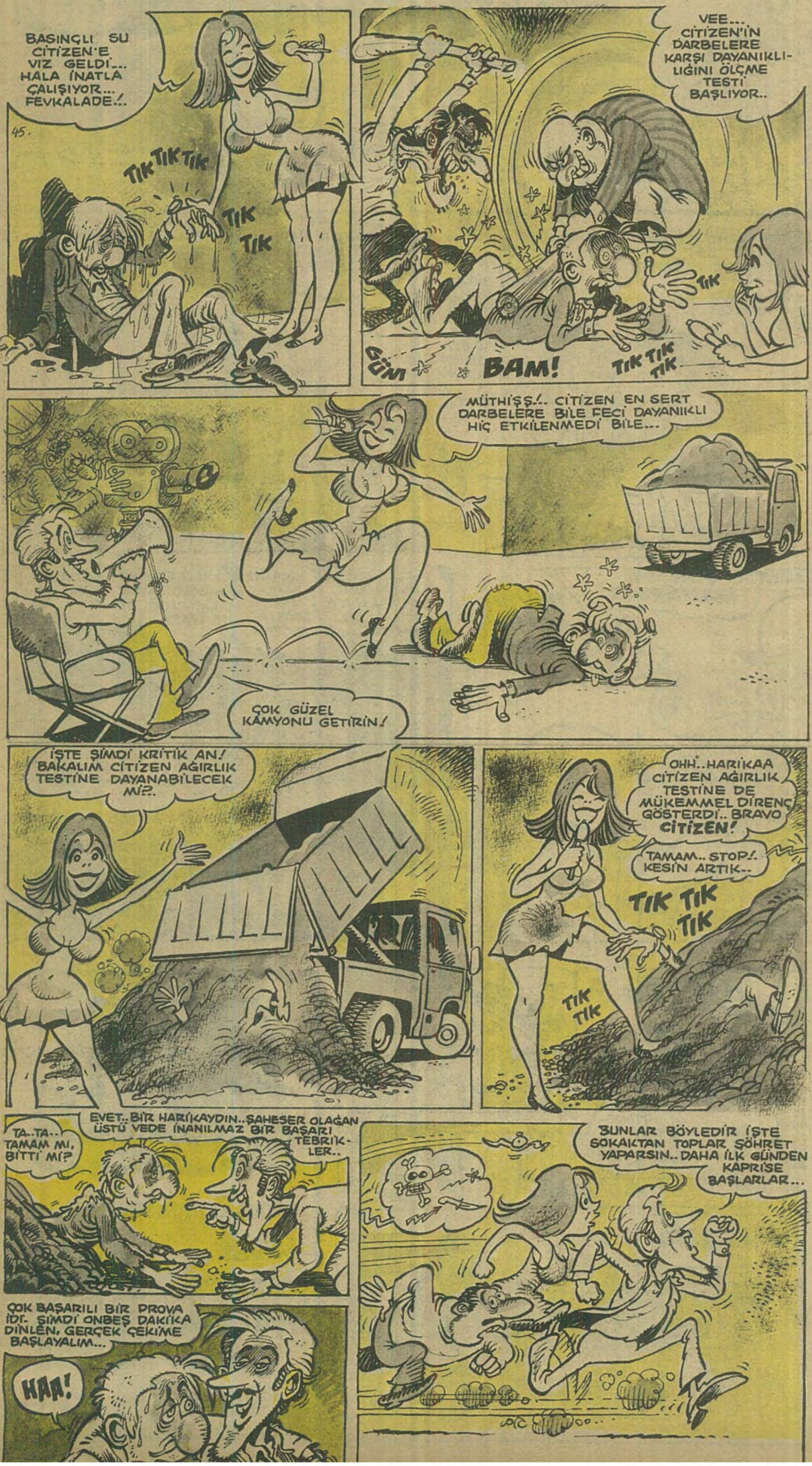

Biraz da savaşalım...

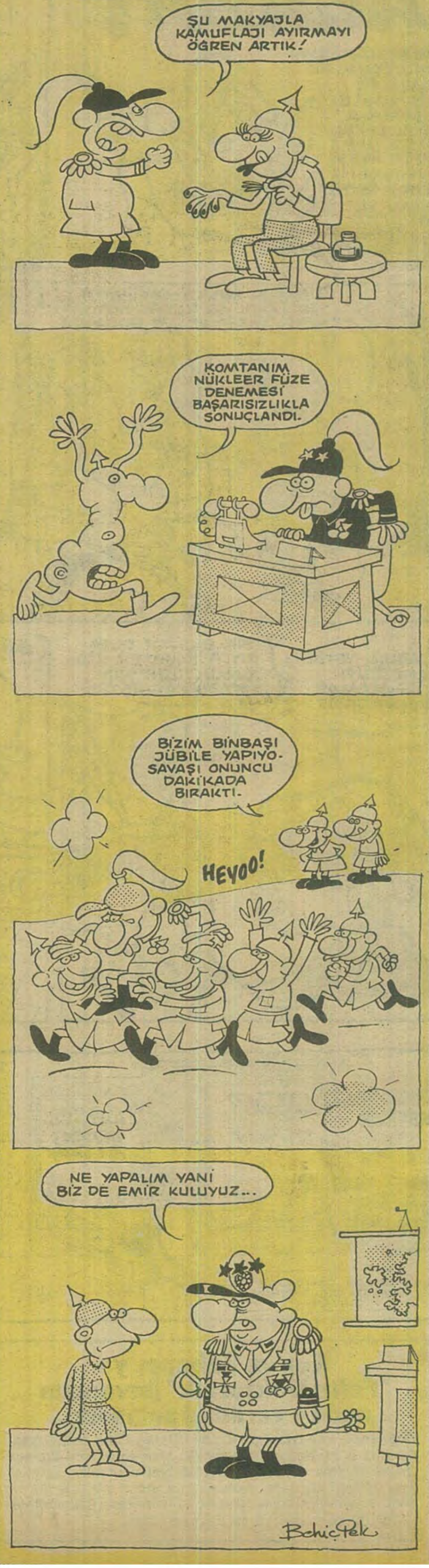

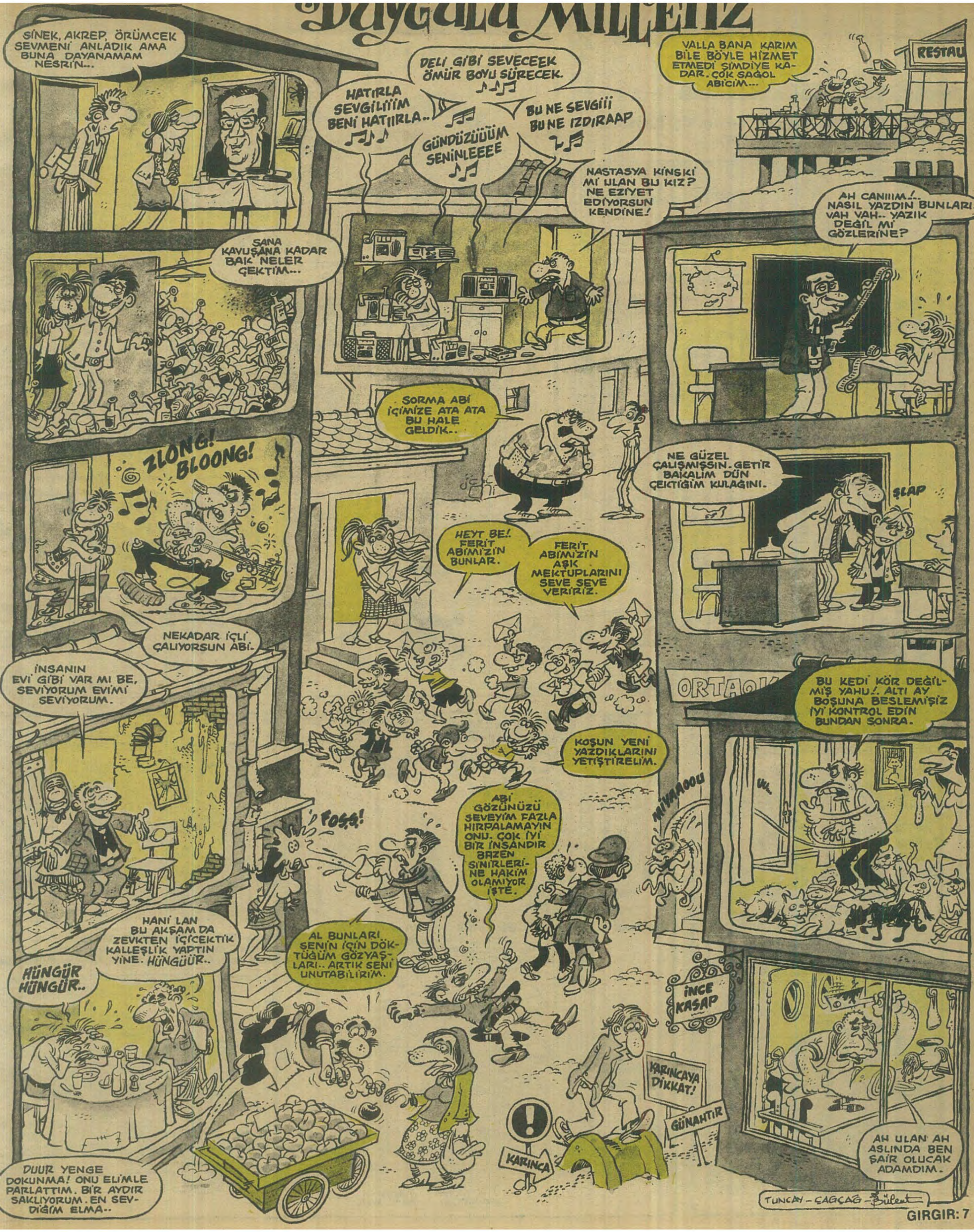
Duygulu Milletiz
SİNEK, AKREP, ÖRÜMCEK SEVMENİ ANLADIK AMA BUNA DAYANAMAM NESRİN...
HATIRLA SEVGİLİİİM BENİ HATIIRLA..
DELİ GİBİ SEVECEK ÖMÜR BOYU SÜRECEK.
GÜNDÜZÜÜÜM SENİNLEEEE
BU NE SEVGİİİ BU NE IZDIRAAP
NASTASYA KİNSKİ Mİ ULAN BU KIZ? NE EZİYET EDİYORSUN KENDİNE!
VALLA BANA KARIM BİLE BÖYLE HİZMET ETMEDİ ŞİMDİYE KADAR. ÇOK SAĞOL ABİCİM...
RESTAU
SANA KAVUŞANA KADAR BAK NELER ÇEKTİM...
AH CANIIIM!.. NASIL YAZDIN BUNLARI.. VAH VAH.. YAZIK DEĞİL Mİ GÖZLERİNE?
SORMA ABİ İÇİMİZE ATA ATA BU HALE GELDİK..
ZLONG! BLOONG!
NE GÜZEL ÇALIŞMIŞSIN. GETİR BAKALIM DÜN ÇEKTİĞİM KULAĞINI.
ŞLAP
HEYT BE! FERİT ABİMİZİN BUNLAR.
FERİT ABİMİZİN AŞK MEKTUPLARINI SEVE SEVE VERİRİZ.
NEKADAR İÇLİ ÇALIYORSUN ABİ.
İNSANIN EVİ GİBİ VAR MI BE, SEVİYORUM EVİMİ SEVİYORUM.
ORTAOK
BU KEDİ KÖR DEĞİLMİŞ YAHU!. ALTI AY BOŞUNA BESLEMİŞİZ İYİ KONTROL EDİN BUNDAN SONRA.
KOŞUN YENİ YAZDIKLARINI YETİŞTİRELİM.
ABİ GÖZÜNÜZÜ SEVEYİM FAZLA HIRPALAMAYIN ONU. ÇOK İYİ BİR İNSANDIR BAZEN SİNİRLERİNE HAKİM OLAMIYOR İŞTE.
FOŞŞ!
MİYAAOOU
HANİ LAN BU AKŞAM DA ZEVKTEN İÇİCEKTİK KALLEŞLİK YAPTIN YİNE. HÜNGÜÜR..
HÜNGÜR HÜNGÜR..
AL BUNLARI, SENİN İÇİN DÖKTÜĞÜM GÖZYAŞLARI.. ARTIK SENİ UNUTABİLİRİM.
İNCE KASAP
KARINCAYA DİKKAT!
GÜNAHTIR
KARINCA
AH ULAN AH ASLINDA BEN ŞAİR OLUCAK ADAMDIM.
DUUR YENGE DOKUNMA! ONU ELİMLE PARLATTIM. BİR AYDIR SAKLIYORUM. EN SEVDİĞİM ELMA..
TUNCAY - ÇAĞÇAĞ - Bülent

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● 200 kişinin alınacağı işe on bin kişi başvurunca sınavlar stadlarda yapılıyor...

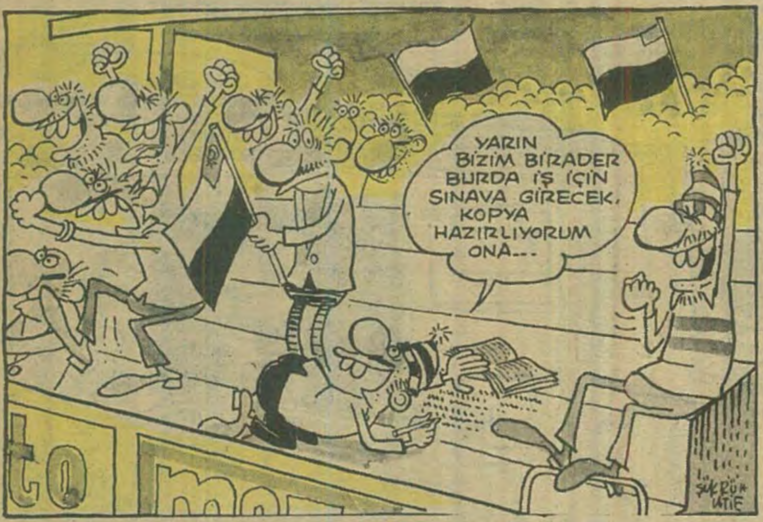

●●●

Tarihin yazmayı korktuğu vahşi ve gaddar kahraman: CONAN

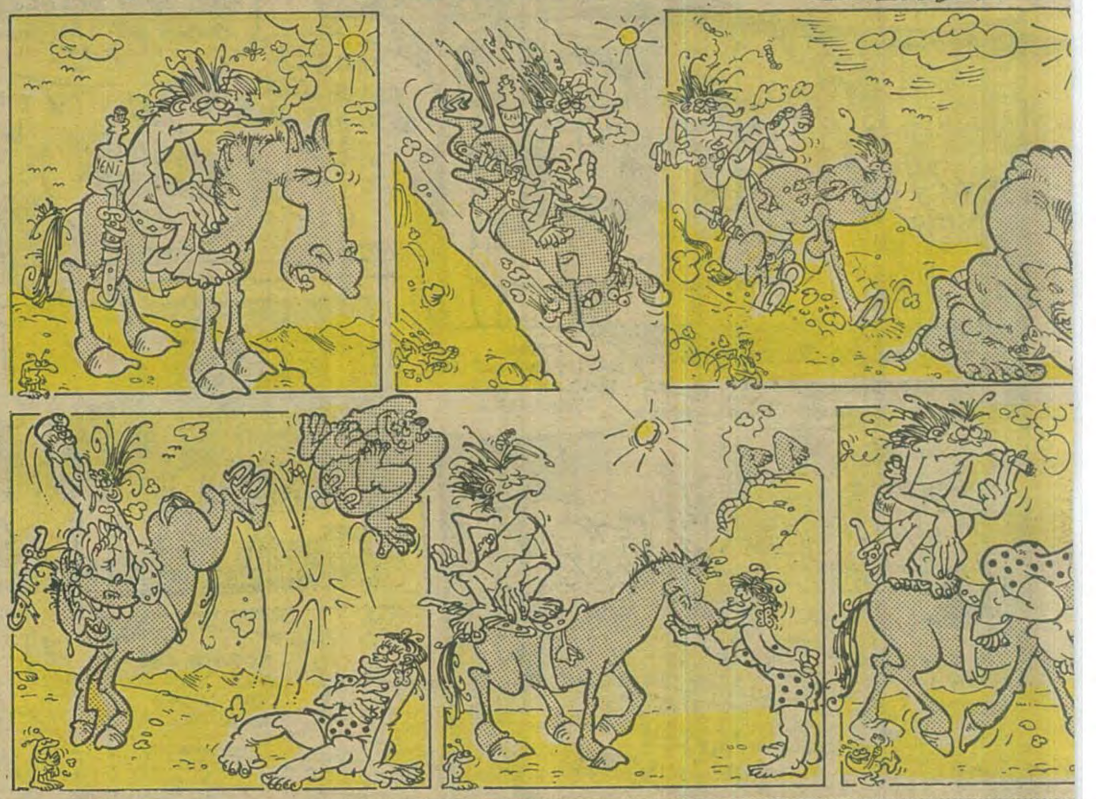

● Vehbi Dinçerler "Öğrenciler sorunlarını bana yazsınlar" dedi

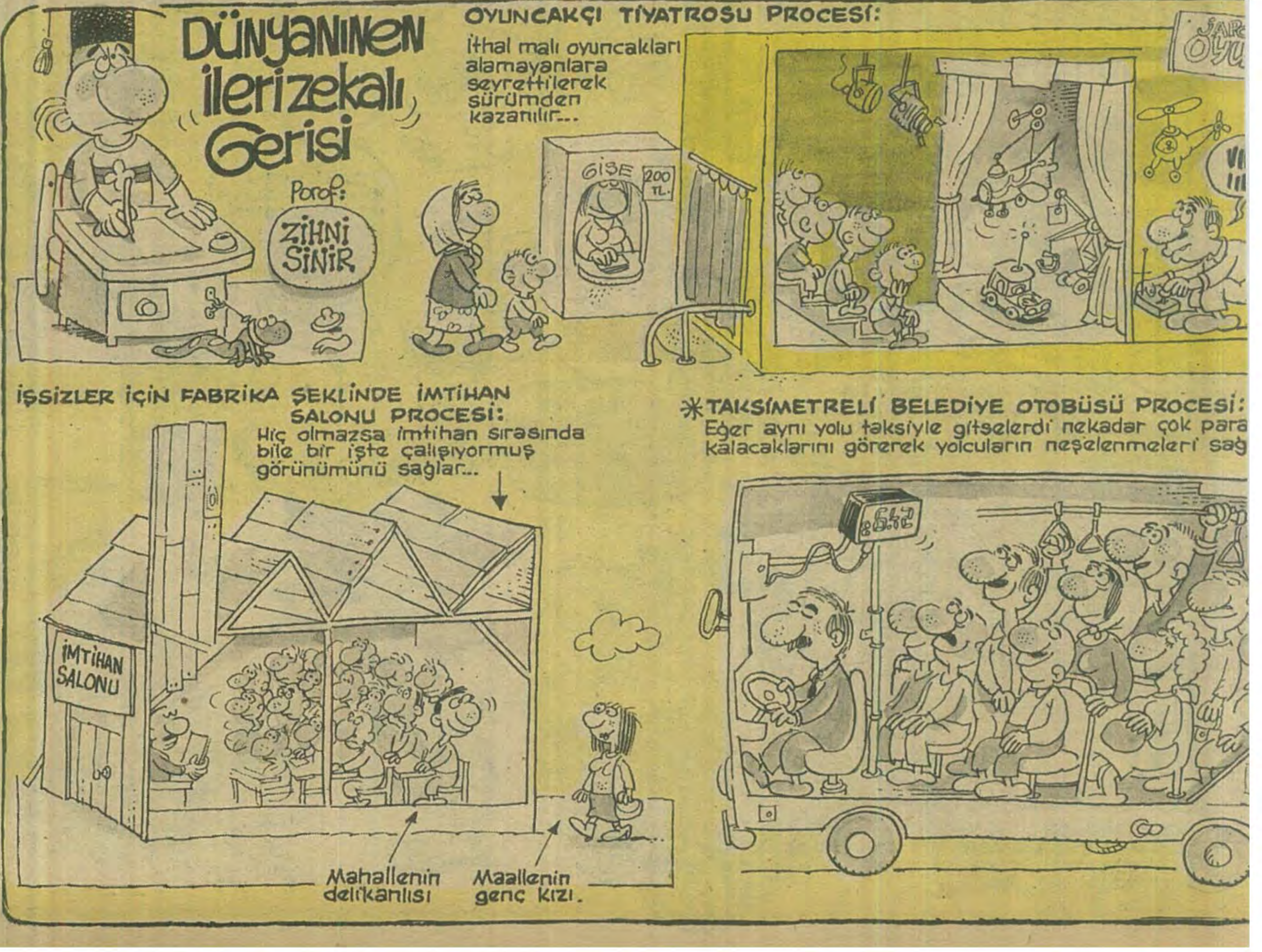

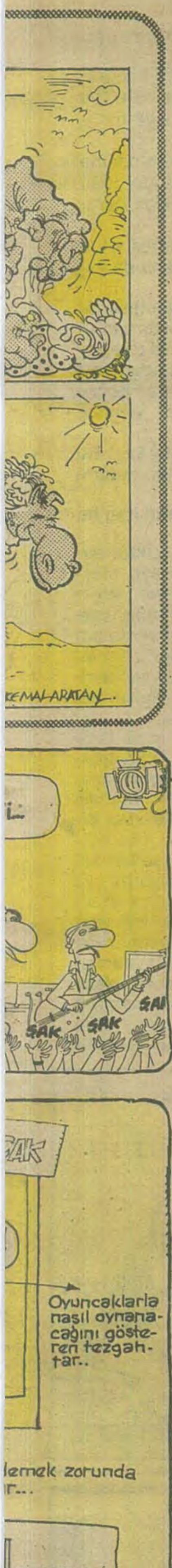

SANAT OLAYLARI

Tiyatro:

Yeni sezonla birlikte resmi ve özel tüm tiyatrolar "Ya Allah" deyip perdelerini cart diye açtılar.

Sezonun ilk sanat olayı Harbiye'deki Kent oyuncuları salonunda çıktıBaşlangıçta aynı salonda sahnelenmesi kararlaştırılan "Zorba" ve "Bir Garip Orhan Veli" oyunları yüzünden anlaşmazlıklar oldu. "Bir Garip Orhan Veli"nin oyuncusu Müşfik Kenter'in ifadesine göre olay şöyle gelişti. "Ben çıkıp paşa paşa oyunümu oynarken pat diye Zorba'nın oyuncuları sahneye fırlayıp oynamaya başladılar. "Nooluyo lan?" diye bir replik attım.. Başrol uyuncusu Fikret Hakan: "Abi idare et be.. Senin oyun nası olsa tek kişilik.. Bişey farketmez sen bir köşede kendininkini oyna biz sağ tarafta sessizce oynarız.. İki oyun da aradan çıksın. Sonra bizim oyun geç saate kalıyor vapur bulamıyoruz" dedi.. Olur mu öyle şey kardeşim. İnsan ne olsa karıştırıyor.. Ben yanlışlıkla iki kere Fikret'in oyununa karıştım.. Tam sesimin en güzel tonuyla: "Rakı şişesinde balık olsam" dizesini okurken herifler bangır bangır bağırıp sırtaki oynuyorlar.. Neyse sonunda Fikret'i ikna ettim Kocamustafapaşa da bir salona taşınıyor.."

Konser:

Müzik dünyasının ilk olayı da Kültür Merkezi konser salonunda çıktı.

İstanbul'un sakin bir semti olarak bilinen Taksim'de çıkan olayda taraflar olayı hafif sıyrıklarla atlattılar.

Görgü tanıklarının ifadesine göre; konser sırasında solist Suna Kan Pagannini'nin opus 24 numaralı keman konçertosunu solo olarak çalmaya başladı. tam bu arada ayağa fırlayan İdris Hadise (33) adında bir şahıs "Bu parçayı çalmayın ulan.. Bende anısı var.. Ciğerimi paralayın ama bu şarkıyı susturun beaa" diye haykırarak sahneye bir tabak yoğurtlu biber kızartması fırlattı... Zorla yatıştırılabilen öfkeli seyirci bu kez de "Konserden sonra şu kemancı bayan benim masaya gelsin parası neyse verelim" diye tutturdu.Bu laf üzerine sinirlenen orkestra şefi ve adamları terbiyesiz seyirciyi keman yaylarıyla tartaklamaya başladılar... Çatışma sırasında seyirci İdris Hadise şefe bıçak çekip, bir kenara sıkıştırarak orkestradan mastikayı çalmalarını istedi.. Şeflerinin kesilmesinden korkan orkestra üyeleri mastika (Opus 74)'yı başarıyla icra ettiler.

Sergi:

Seramikçi Jale Yılmabaşar'ın Kazım Taşkent Sanat galerisinde açtığı vazo ve çömlek sergisini ilk ziyaret eden İstanbul Belediye Başkanı Bedrettin Dalan oldu... Dalan seramikçiye bir yıkım emri göstererek yanında getirdiği çekiçle sergideki 445.vazo ve çömleği kırdı... Dalan açıklamasında "Jale hanım seramiklerini yapabilmek için gerekli toprağı Haliç kıyılarındaki bir arsadan kazıyor.. Ancak, o arsanın imar durumu yok, ruhsatı yok.. Bu durumda çömlekler usulsüzdür.. Şurada iki tane vazoyu kırmadım.. Eğer Jale Hanım acele ederse imar affından yararlanıp vazolarını kurtarabilir..Yoksa onları da kırarım" dedi...

ATİLLA ATALAY

ÜNLÜ BİR KONUK

Murat Yiğit (Aydın)

Akşam üstü eve geldiğimde, kapıdan girerken, kardeşim müjdesini verdi:

"Konuğun var, Konya'dan."

Bu, tam bir sürprizdi benim için. İnsanın uzaklardan konuğu gelirdi de nasıl sevinmezdi. Konya niree, Aydın nire!.. İyi ama, benim Konya'da tanıdığım yoktu ki! Ayakkabılarımı çıkarırken belleğimi zorluyordum bir yandan. Kim olabilirdi gelen?

Kumral, özensiz giyimli, iskelet gibi genç bir adam, konuk odamızın köşesine kurulmuş, babamla konuşuyordu. Önemli bir konudan ciddiyetle söz eden bir hali vardı. Beni görünce konuşmasını kesip ayağa kalktı.

"Hoş geldiniz" dedim.

"Ben, Şair Orhan Eker" diyerek kendisini tanıttı.

"Memnun oldum" deyip adımı söyledim ben de. Memnun olmak şöyle dursun, keyfim kaçmıştı. Adını duyunca bir tuhaf oldum. Başımdan aşağıya kaynar sular döküldü sanki. Hakkında hep olumsuz şeyler söylenen, adı üç kağıtçıya çıkmış Korhan Eker, karşımda duruyordu. Her bulduğu adrese ziyaretçi gidip, önüne geleni ustaca dolandırdığını da duymuştum. İşte, şimdi de sıra bendeydi. Ama, sevinmeliydim yine de, onu dilediğim gibi tanıyıp anlayabilmem için iyi bir fırsattı bu. Hiçbir şey duymamış gibi davranmalıydım. Bakalım beni dolandırabilecek miydi?

Kısa bir hoşbeşten sonra odama geçtik. Konuğuma, çabuk tarafından, rakılı meyveli bir sofra hazırladım. Bu arada da anneme, "Dikkatli olun, bu adamın eli uzunmuş, yattığı otelden çarşaf çalmış" diye fısıldamayı ihmal etmedim.

Bir yandan atıştırıyor, bir yandan da şiirden, sanattan konuşuyorduk. Özellikle kendisinden söz ediyordu bana. Biraz sabır, biraz da merakla dinliyordum. Arada bir sözünü keserek sorular soruyordum. Söylediklerinin çoğunu hiç de inandırıcı bulmuyordum. Hakkındaki dedikodularda doğruluk payı olsa gerekti. Bir ara yaşını sordum. "Yirmi sekiz" dedi.

Yemekten sonra divana yaslandık. Konuğum, gördüğü ilgiden memnun olmuşa benziyordu. Bense beni nasıl dolandırabileceğini düşündüğünü okuyordum bakışlarından. Geceyi bizde geçireceği için de huzursuzdum. Her an tetikte olmalı, hatta uyumamalıydım sabaha kadar.

Sigarasını söndürdükten sonra, ayağındaki kirli pantalonu göstererek:

"Konya'dan trenle geldim, üstüm başım toz oldu" dedi. "Bana bir pantolon verebilir misin?"

Pantolon istemesi biraz tuhafıma gitti ama, ondan beklenirdi. "İşte, planlarını uygulamaya başlıyor" diye geçirdim içimden. Bu masum isteğini geri çeviremezdim fakat.

"Bi bakayım" dedim. Modası geçmiş düz siyah pantalonumu bulup getirdim. "Şunu bir dene" dedim, "Olursa giyersin."

Ağzını açmadan pantolonu aldı, kayıtsızca yandaki odaya geçti hemen. Eh, pişkinlik de bu kadar olurdu yani! Gel de şüpnelenme şimdi bu adamdan.

İki dakika sonra çıktı. Kemerini sonuna kadar sıktığı pantolonum, üzerinde ninemin şalvarı gibi duruyordu. Ama, Korhan'ın aldırdığı yoktu.

"Bildiğin bir kuru temizleyici vardır sanırım?" dedi.

"Var" dedim.

"İyi, yarın benim pantolonu götürürüz."

Adam, işini gerçekten biliyordu.

★ ★ ★

Ertesi sabah, kahvaltıdan sonra pantolununu paketleyip çıktık. Korhan'ı bizim yazıhaneye götürdüm. Çayları söyledikten sonra şundan bundan konuşurken, Korhan birden kalkıp telefonun başına geldi.

"Balıkesir'e telefon edeceğim."

Sesimi çıkaramadım. Alt tarafı birkaç dakikalık bir telefon görüşmesiydi. Bir çeyrek sonra bağladılar. Bir bayanla konuştuğu kolayca anlaşılıyordu. Sık sık, "Seyhancığım" diyordu. Ancak, dakikalar uzadıkça Korhan'ın konuşması da uzuyordu. Derken babam geldi, onu telefonla konuşuyor görünce rahatsız etmekten çekinip dışarıya çıktı. Saat nerdeyse 12 oluyordu, Korhan Bey'in Seyhan hanımla konuşması bitmek bilmiyordu. Onun yüzünden gelen gidenle doğru dürüst ilgilenemiyordum. "Ya sabır" diyerek dişimi sıkıyordum. Babam, kapıdan birkaç kez döndükten sonra beni çağırıp, sinirli sinirli,

"Kiminle konuşuyor öyle o?" diye sordu.

"Bilmem ki..." diyebildim.

Babamın kızgınlığı iyice belli oluyordu. Bereket versin, bir şey söylemiyordu. Sonunda beklemekten vazgeçip yemeğe gitti.

Tam iki saat konuştuktan sonra kapayabildi telefonu Korhan. Hiç oralı bile değildi. Yüzünde yine o anlaşılmaz donuk ifade vardı. Bağırıp çağırmamak için güçlükle hakim olabildim sinirlerime.

"Hadi çıkalım" dedi. Paketi koltuğuna aldı. Çektim kapıyı. Çıktık. Bende yemek yiyecek hal kalmamıştı. Yemeğin sözünü etmeden yürüyordum. Lokantaya gitmediğimizi anlamış olmalı ki,

"Kuru temizleyici yakında mı?" diye sordu Korhan.

"Uzak sayılmaz" dedim yumuşamaya çalışarak.

Bulvara çıkıp temizleyiciye uğradık. Sonra biraz dolaşıp bir kahveye girdik. Canım dolaşmak da istemiyordu.

Eve dönünce yemeği yiyip odama çekildik. Yine Korhan konuşuyor, ben de öylesine dinliyordum. Bir an duraladı. Başını dikleştirerek,

"Sanat hayatımın on beşinci yılındayım" dedi. "Şöhretimi daha da yayacağım."

Bir şeyler söyleyecek oldumsa da susmayı yeğledim. BirdenKorhan'ın yaşı takıldı aklıma, yirmi sekiz yaşında olduğuna göre, on üç yaşından beri sanatçıydı demek? Peki ama, doğru muydu bakalım bu! Şüphemi yenmek için yaşını sordum yeniden.

"Otuz iki" demesin mi bu kez! Bu kadarına da pes denirdi artık. Adam, düpedüz üçkağıtçıydı işte. Dayanamıyordum artık. Benim için ne planlıyordu bu adam.

Üçüncü gün, erkenden çıktık evden. Çarşıya gidip yazıhaneye oturduk. Korhan'ı artık dinlemiyor, sinirlerimi elimden geldiğince dizginliyordum. Bir sigorta işi çıkınca ayrılmam gerekti yazıhaneden. Korhan'a beklemesini tembihledim. Kunduracı komşumuzun on yaşındaki oğlu Muhsin de oturuyordu içerde, nasıl olsa.

Döndüğümde Korhan'ı yine telefonla konuşurken buldum. "Seyhancığım" diyordu bol bol. Sabrım taşar gibi oldu o an. Gırtlağına sarılmamak için zor tuttum kendimi. Nereden bilebilirdim bir daha telefon edeceğini. Anlaşılan, ne koparabilirse kâr sayıyordu adam. Para çıkmıyordu ya cebinden... Maalesef, uzadıkça uzadı konuşmaları yine. Yaklaşık bir saat sonra bitirebildiler. Ben gelmezden ne kadar konuştular kimbiliriz. Zaman yine öğleyi bulmuştu. Babam fena halde içerlemişti konuğuma. Kararım kesindi artık: Elimden bir kaza

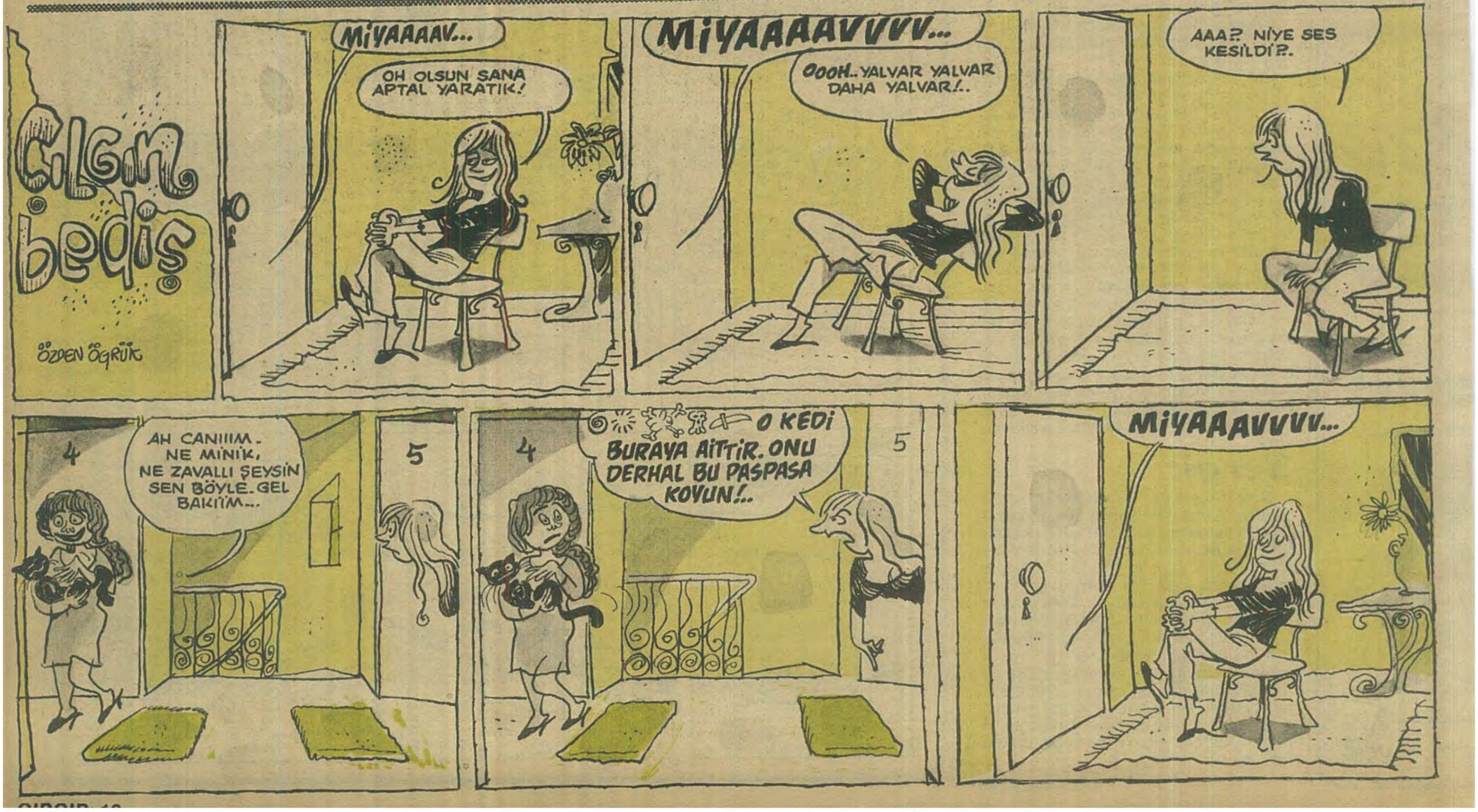

çıkmadan gönderecektim adamı. Bu kadarı da olmazdı ki canım!

Aklımdan geçenleri sezmemesi olanaksızdı Korhan'ın. Yine de istifini bozmadan oturuyordu karşımda. Ancak, tedirgin olmaya başladığı da belli oluyordu az çok. Uzunca bir sessizlikten sonra,

"Tuvalet ne tarafta?" diye sordu.

"Caddeyi geçince sağda," dedim.

Yavaşça doğruldu yerinden. Gözlerini kaldırmadan çıkıp gitti. Aradan on dakika geçti, bizim Korhan görünürlerde yoktu. Birdenbire içime kurt düştü. Hemen telefona sarılıp kuru temizleyiciyi aradım. Yanılmamışım, doğruca oraya gitmiş.

"Aman Mahmut Usta" dedim, "Ben gelinceye kadar oyala onu."

Telefonun benden geldiğini anlayan Korhan, fırlamış dışarıya. Kentin göbeğinde burun buruna geldik.

"N'oldu" dedim, "Bulamadın mı tuvaleti?" Yanıt vermesini beklemeden de, "Hadi temizleyiciye gidelim" dedim. Tuttuk yolu. İçeriye girer girmez.

"Mahmut usta" dedim, "Bu arkadaşın pantolonu olacaktı?"

"Tamam" dedi, "Geçsin değiştirsin."

Korhan pantolon değiştirirken, temizleyiciye durumu kısaca aktardım. "Yaa?.." dedi adamcağız, "İyi ki telefon ettin."

Bizimki, ayağında kendi pantolonuyla geldi. Usta, paket yaparken Korhan'dan ücretini istedi.

"Bozuk param yok" dedi Korhan.

"Olsun, biz bozarız" diye üsteledi temizleyici.

"Beş yüz lira var. Bozamazsınız."

"Ver ver, bozarız."

"Şey, yani bin lira diyecektim. Bozuğunuz yoktur. Bozdurup geleyim" diye kıvırtıp bocaladı Korhan.

"Karşıdaki fırında bozdurabilirsin" dedim soğukça.

Korhan çıkınca Mahmut Usta'ya ücretini ödedim. Paketi alıp ayrıldım. Baktım, pinekliyordu Korhan.

"Tamam, ben verdim" dedim. Susuyordu. Parayı bana ödettiği için seviniyor muydu, yoksa pantolonumu götüremediği için üzülüyor mu, belli değildi.

"Ben artık gideyim" dedi, canıma minnet. Sağolsun, uğraştırmayacaktı.

"Sen bilirsin" dedim.

Nazilli'deki bir adrese gideceğini söyleyerek, tren ve minibüs ücretlerini sordu bana. Trenin daha ucuz olduğunu öğrenince, "Gara gidelim" dedi. Gidip baktık, trene epey zaman vardı.

"Vazgeç trenden. Çok bekleyeceksin," dedim.

"Olsun" dedi, "Ben beklerim."

Onu öylece bırakıp döndüm. Doğrusu ya, ucuz kurtuluyordum elinden.

Yazıhanenin önünde beni gören Muhsin, koşup geldi hemen:

"O adam var ya" dedi, "Sen yokken masanın üzerinden beş lirayı alıp cebine attı."

Bitti

HASBİ TEMBELER

Garipten sesler...

Ucuz yemek...

Kroki...

Kuaför...

Tuncay Akgün

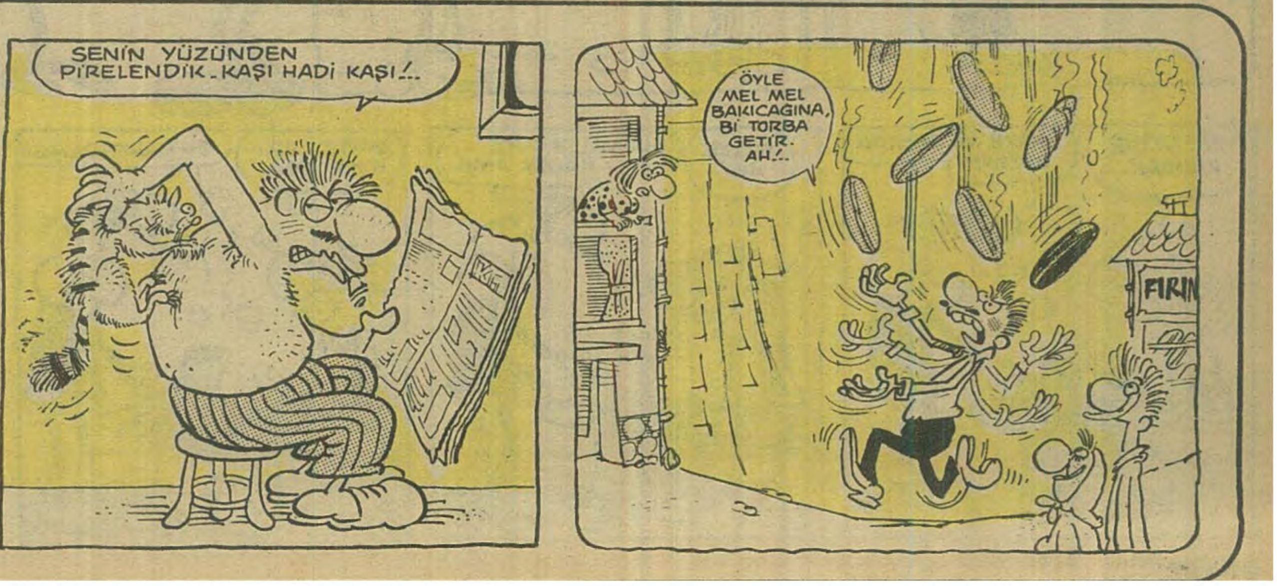

MUHLİS BEYDEN ZIRVALAR

BEHİÇ ve LATİF

Uvul Dümdar beye açık mektup...

Muhtelem Uvur bey, Terevizyomda oynat tıyınız "KOLAY" atlı pıroglamı seyrelttim. elineze sağlık. Çok memnun oldum. Beni sosalsanız çok iyiyim. Bağusus selam ederim. Meptukumu yazış sebepime gelince. Pıroğlamınızda izlediyim kadalı ile çocuklarını yetiştiremiyen babaları eleştirel edeyoldunuz. Bu devirde babalık kolay mı babalık? Yağni Uvur bey. Gidin Ciğhan Önal'a bir sorun bakalımlım. Çocuğun giyimiydi, soyumuydu, beslenmesisiydi, oynuyacağıydı delken masraflar bir mağmur statükosunu bir hayli aşırıyol. Çocüklarımızı geleneklere bağlı yetiştirelim diyolsunuz. Bu çok güzel tabiğ. Fakat biliyol musunuz ki bir çocuğu Hacivat kibi giydirmek içim kaç pala gerekiyol. Veyağhutta Dolmabağçe sarayında oturmak için ayda kaç lira kira ödeneğine ihtiyaç val? Heyhart Uvur bey İddiyalarınız bir hurağfeden öte deyil.

Gelgelelim bu işin çorap söküyü kibi çözümüne. Bem dağima tasarruf, tasarruf ve yine tasarruf diyiyeceğim. Meğer ki siz bu prog lamı çekmek içim Almamyaya gidiceğinize çok taha az bir masrafla filimi Türküyede çekebilirdiniz. Çennet ülkemizde bir çok filim seti val. Bir Aspendost'ta bir Ürgüp'te çekiceğiniz filimde çok güsel taklit yapan artistlerimizi oynatabilil ve turuzüm patlaması olorak da ülkemize hizmet verebilirdiniz.

Amaçım amansız eleştirelimle sizi çılgına çevirmek deyil. Bu mantıksıslık olul. Benim amaçım sizi T.V. T.R.T sine kazandırmak.

Tikkatimi çemen diyer müyüm husus isey se pıroglamınızın arasısında bir şarkıcı veyağ bir polüsüye dizi olmayışıdıl. Size terevizyom culuğu öğretecek deyilim. Yangın olmayın. Bem bu işi sizden taha iyi biliyolum. Fakak övünmem gelekmez. Sis taha kısa pantolomla sokakta "MİSKETLER" adlı T.V. pıroglamını çekelken bem bu işin ordan aryüsü olmuştum. Kendimi terevizyoma aldırabilecek olursam sizi tepe kibi dümdüz yaparım. Bu terevizyom size göre deyil. Terbiyemi bozdurmayın. Bem geleneklerimize bağlı yetişmişimdil ulaağn.. Bırakın beeeğ...

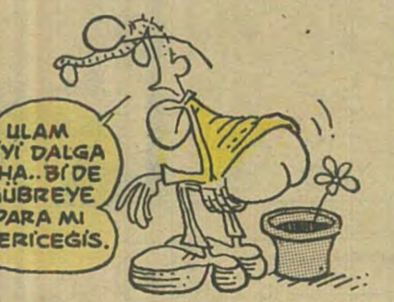

TİKKAT...

Amerikanın Baston kentinde evde köpek besliyen şahısların köpeklerini sokağa bırakamaları hağlinde amansız bir hastalığa yakalandıkları ve bütün paralarına hüküğmetçe el konulduğu anlaşıldı. Ayrıca bu şahısların cinsel güçleri de kayboluyolmuş.

İFŞA EDİYOLUM!..

Erdal Keser Türk diyildir.

Erdal Keser Türk diyildir.
Bu hafta 1.Türkiye likinde golleri Şekerbegoviç, Pesiç. Repçiç, Hociç Çelebiç ve Abramcik atmıştıl. Demek ki gol atan fotbolcular yabancıdıl. O halde Erdal Kesel'de yabancıdıl.. Çümkü iki gol de o atmıştıl...

EN KAHRAMAN RIDVAN

ÖZET: Melike'nin kendinden hamile kaldığını sanan Rıdvan kızı ister. Onu, başarılı bir holding genel müdürü sanan Hulki Bey, sevinerek kabul eder. bu arada Rıdvan'ın parlak (!) fikirleri patronunun çok hoşuna gider ve Remzi'nin yerine onu gerçekten genel müdür yaparak on milyon da peşin ikramiye verir. Aynı günlerde hükümet kredileri durdurunca, patronu kredi bulması için Ankara'ya gönderir.

YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU

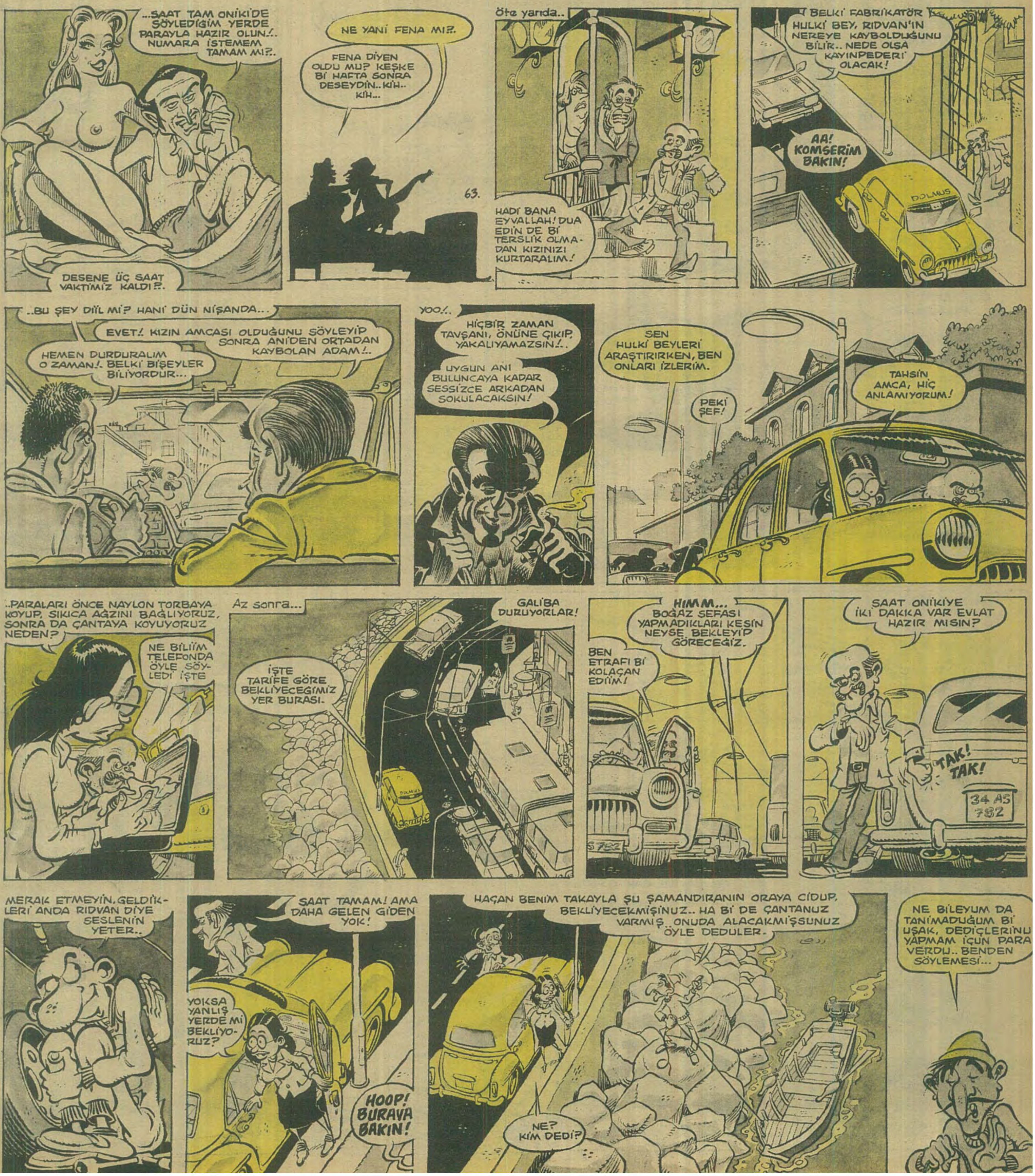

EN KAHRAMAN RIDVAN

YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU

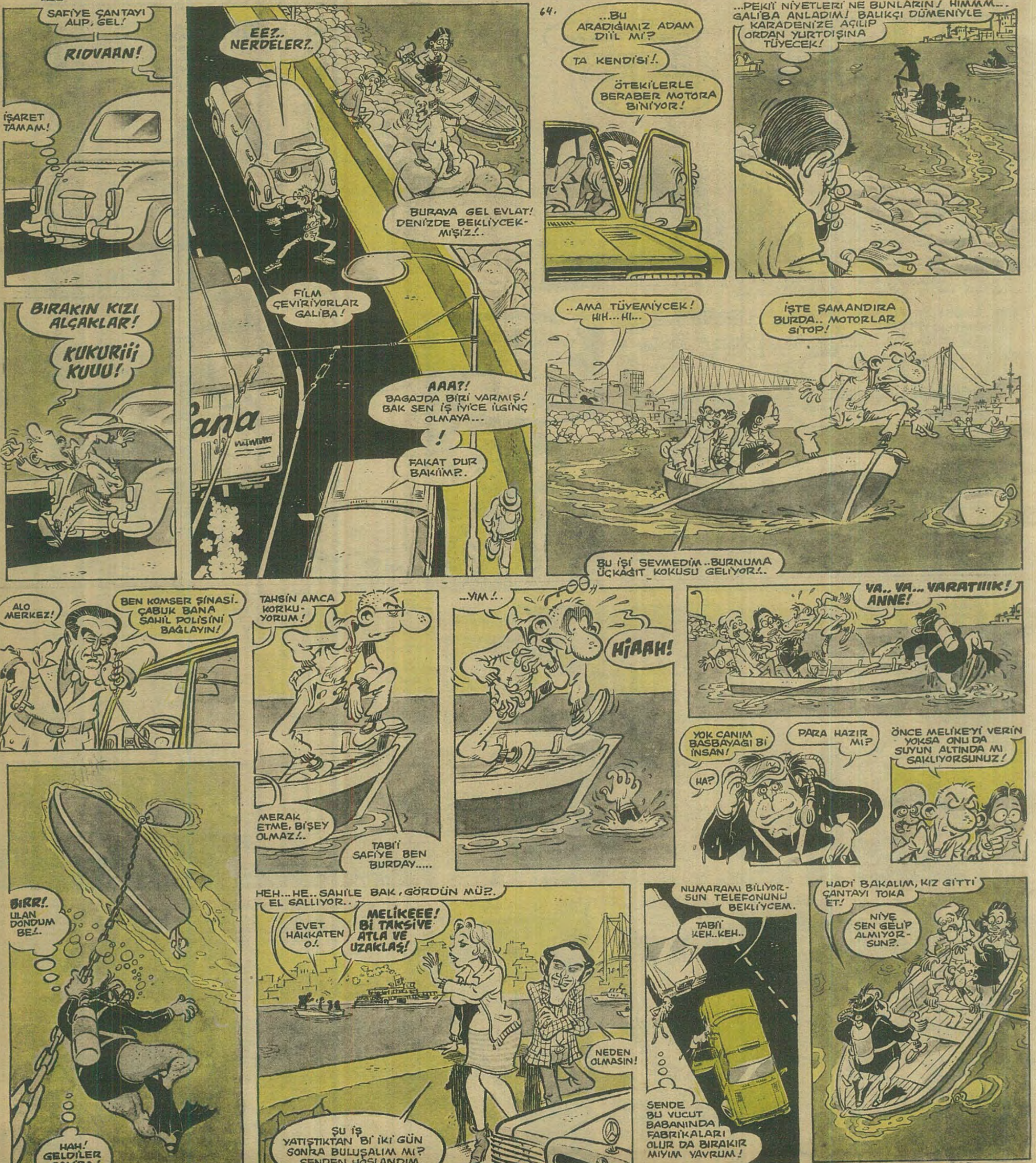

Haftaya: ALIR MI ACABA?

AVNİ
ROTASYON ŞUMULÜNE GİREN FAKÜLTELERE DÖNÜŞÜMLÜ DEVRE SİSTEMİ İCRAATI GETİRİLECEKTİR...
OKEYİ EGAVLADIN LAN HAMŞO!
BANA AYAK YAPMA KERİZ.
ANİYA MALBIRO MALBIRO.
TIMATİİİS BÜÜVEER... POATLIYCIYAAN...
PİYASADAKİ EMİSYON HACMİ REKOR SAFHADAYMIŞ
TABİİ..ENFLASYONUN SONU DEVALÜASYON-DUR...
UYY DALAAYIM SAA...
AKSIRAAY... AKSIRAAY...
SAMBADİ VAÇ TÜÜ Mİİİİ
AH LAN BİZİ HOSİÇ MORT ETTİ...
LA HAVLE VELA KUVVET İLLA BİLLAÜL AZİİM!.
DERVAL'LE ABRAMCİ'K BU HAFTA KEKAA...
MÜKÜL FÜM BIGI.
LAN OOLUM, EŞŞEK KADAR OLDUN. ŞU TÜRKÇE'Yİ SÖKTÜREMEDİN GİTTİ...

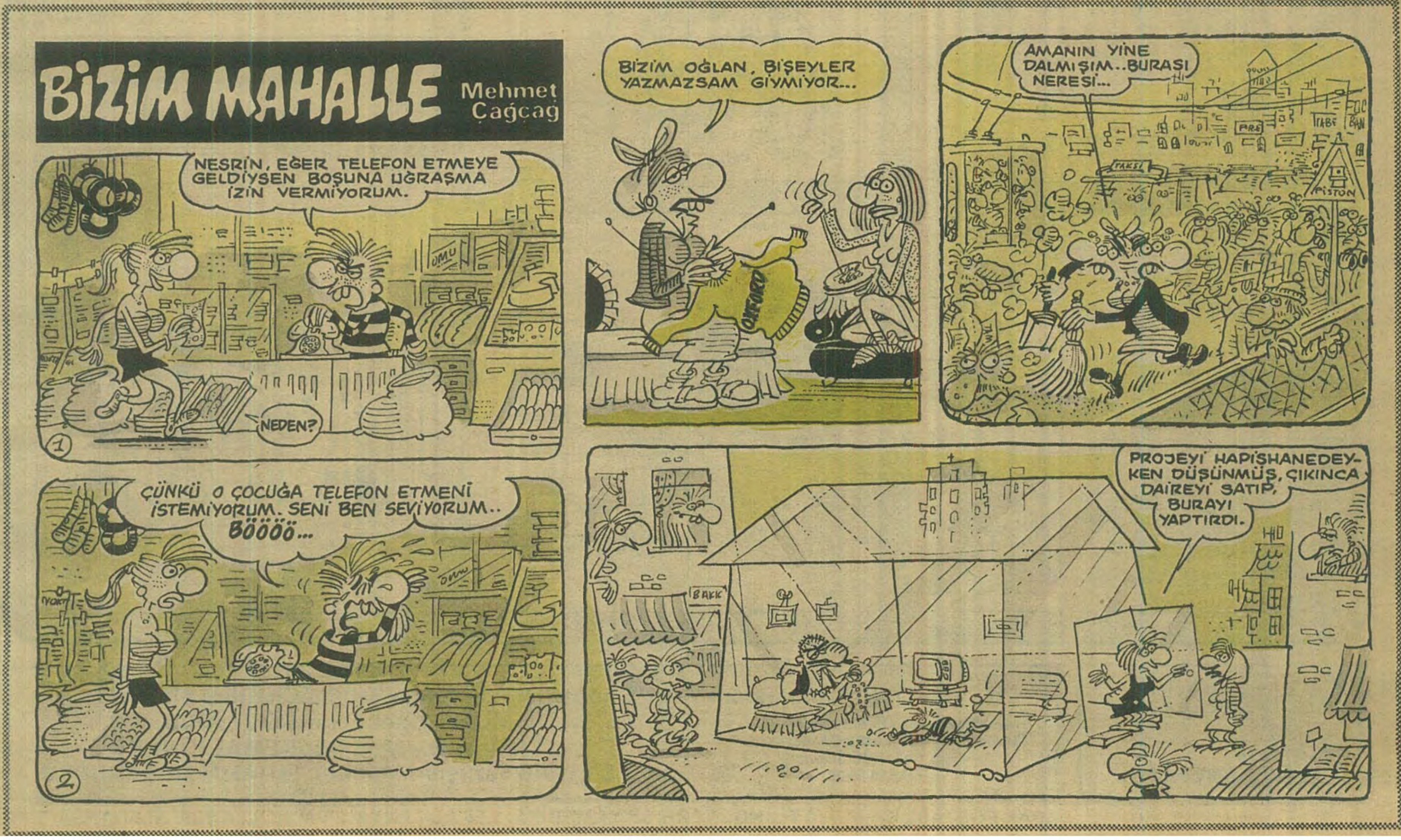
BİZİM MAHALLE
Mehmet Çağçağ
NESRİN, EĞER TELEFON ETMEYE GELDİYSEN BOŞUNA UĞRAŞMA İZİN VERMİYORUM.
NEDEN?
1
ÇÜNKÜ O ÇOCUĞA TELEFON ETMENİ İSTEMİYORUM. SENİ BEN SEVİYORUM.. BÖÖÖÖ...
2
BİZİM OĞLAN, BİŞEYLER YAZMAZSAM GİYMİYOR...
OXFORD
AMANIN YİNE DALMIŞIM..BURASI NERESİ...
PROJEYİ HAPİSHANEDEY-KEN DÜŞÜNMÜŞ, ÇIKINCA DAİREYİ SATIP, BURAYI YAPTIRDI.

Üniversite derslikleri tıklım, tıklım dolu...

Murat Yılmaz (Ankara)

Yüksel Can

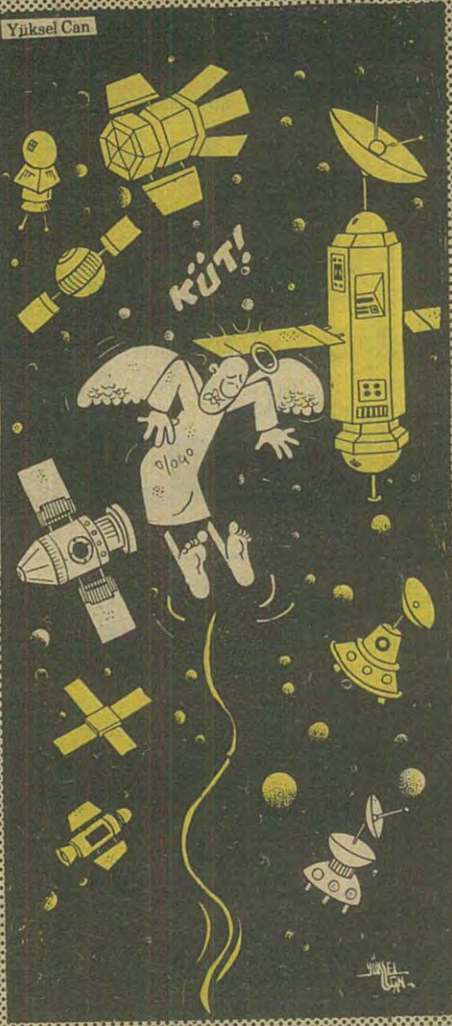

Bazı 3. lig takımlarının sahası yok...

Meriç Erkök

Zafer Karakuş

Erdal Belenlioğlu

Tuncer Doğan

Birol Çün

M. Ali Türkmen (Adana)

Mahmut Tibet (Almanya)

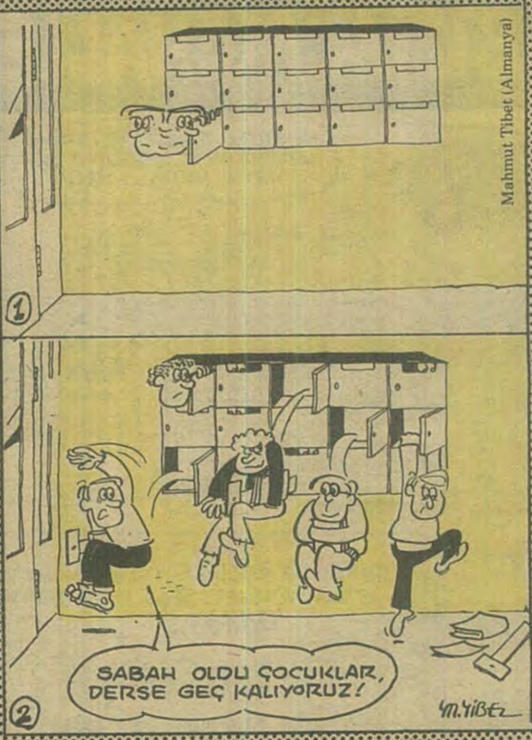

GIRGIR
Yıl:13
SAYI:634
28 EKİM 1984 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ
Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL
Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İstanbul Tel:528 50 00

UÇAK POSTASI: KIBRIS 70 TL.İNGİLTERE: 50 p.AMERİKA: 1.5$.ALMANYA: 2 DM.HOLLANDA 2F.FRANSA: 7 FF